

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **J.S.**, bytem X, zastoupeného JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem v Brně, Lidická 57, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihočeského kraje**, sídlem v Českých Budějovicích, U Zimního stadionu 1952/2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 30. 7. 2014, č.j. KUJCK 44364/2014/OZZL O-66, za účasti Lesů České republiky, s. p., sídlem v Hradci Králové, Přemyslova 1106,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 30. 7. 2014, č.j. KUJCK 44364/2014/OZZL O-66 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 11.228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce žalobce.**
- III. Osoba na řízení zúčastněná n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

(1) Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) byla dne 5. 9. 2014 doručena žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 30. 7. 2014, č.j. KUJCK 44364/2014/OZZL O-66, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Tábor ze dne 14. 3. 2014, č.j. METAB 12462/2014/OŽP/Ze a řízení, na jehož základě byl žalobce pověřen k výkonu funkce odborného lesního hospodáře v lesích s celkovou výměrou do 50 ha, pro které jsou zpracovány lesní hospodářské osnovy, v územním obvodu Hlavatce (část zařizovacího obvodu Tábor) bylo žalovaným zastaveno.

(2) Součástí žaloby byl též návrh na přiznání odkladného účinku, o němž bylo krajským soudem rozhodnuto usnesením ze dne 3. 10. 2014, č.j. 10A 113/2014 – 35 tak, že odkladný účinek byl žalobě přiznán.

(3) Žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, které neobsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti. Z žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakého důvodu žalovaný rozhodl dle ust. § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a předmětné správní řízení zastavil. Žalovaný pouze přejal argumentaci Lesů České republiky, s. p. (dále jen „Lesy ČR“) obsaženou v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, aniž by uvedl jakýkoliv právní základ pro zastavení řízení. Žalované rozhodnutí je nepřezkoumatelné rovněž z toho důvodu, že se žalovaný žádným způsobem nevypořádal s námitkami žalobce obsaženými v jeho vyjádření k odvolání žalovaného ze dne 17. 4. 2014, s replikou Lesů ČR ze dne 19. 6. 2014 a s vyjádřením žalobce k replice Lesů ČR ze dne 8. 7. 2014. Pokud žalovaný uvedl, že se těmito námitkami žalobce nezabýval, neboť mohly být uplatněny dříve, než v řízení odvolacím, pak s tímto se žalobce neztotožnil, neboť již z povahy věci je zřejmé, že hodnocení žalobce obsažené v tomto vyjádření nemohlo být uplatněno dříve. Pokud žalovaný argumentuje ust. § 82 odst. 4 správního řádu, pak toto lze dle žalobce vztáhnout pouze na nová skutková tvrzení a návrhy nových důkazů, nikoliv na právní hodnocení, které bylo základem těchto opomenutých podání, k nimž žalovaný nepřihlížel.

(4) Rozhodnutí žalovaného je dle žalobce nezákonné, neboť žalovaný nesprávně vytkl prvoinstančnímu správnímu orgánu postup při výběru odborného lesního hospodáře. Žalovaný nesprávně posoudil kritéria výběru pro obsazení této funkce nastolená správním orgánem prvního stupně. Žalovaný vytýká správnímu orgánu prvního stupně především jím požadované kritérium „poskytování nadstandardních služeb“, takové kritérium však v provedeném výběrovém řízení požadováno nebylo, když prvostupňový správní orgán provedl výběr pouze na základě kritérií stanovených zákonem. Z obsahu napadeného rozhodnutí pak vůbec není zřejmé, o jaké „nadstandardní služby“ by se mělo jednat. Za nadstandardní kritérium nelze považovat požadavek, aby odborný lesní hospodář zajistil plnění svých povinností v případě své dlouhodobé nepřítomnosti či nemoci. Tento požadavek není nikterak výjimečný, neboť již z povinností odborného lesního hospodáře vyplývá, že je povinen vykonávat tuto funkci soustavně a trvale. Závěr žalovaného, dle něhož by se správní orgán zastupitelností v této funkci neměl vůbec zabývat, nelze považovat za udržitelný, neboť jedním z účastníků daného výběrového řízení byla i právnická osoba, u níž žalovaný výslovně zastupitelnost připouští, a to na základě jejích vnitřních předpisů. Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „lesní zákon“) ani jiný právní předpis

nevyžadují, aby odborný lesní hospodář vykonával svou funkci osobně a stejně tak není zakázáno, aby při své činnosti mohl využít jiné subjekty, např. zaměstnance či držitele zákonné licence. Závěr žalovaného, dle něhož není zastupitelnost odborného lesního hospodáře vůbec možná, nemá obecnou platnost, neboť tuto nemožnost lze vztáhnout toliko na případy, kdy je tato funkce vykonávána v tzv. veřejnoprávním postavení. Kritéria výběrového řízení nebyla rozlišena na služby standardní a nadstandardní, toto členění žalovaný převzal z obsahu odvolání organizace Lesy ČR, z požadavků správního orgánu naopak vyplývá pouze snaha o zajištění komplexnějších služeb. Závěry žalovaného, týkající se kritéria standardních a nadstandardních služeb, obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, považuje žalobce za neurčité a nesrozumitelné. Požadavky nastolené správním orgánem prvního stupně v rámci výběrového řízení žádným způsobem nevybočují ze základního rámce povinností odborného lesního hospodáře. Výsledné hodnocení nabídek jednotlivých uchazečů je pouze dokladem snahy orgánu prvního stupně zajistit, aby výkon funkce odborného lesního hospodáře pro vlastníky lesů v územním obvodu Hlavatce byl kontinuálně zajištěn v zákonem stanoveném rozsahu tak, aby funkce odborného lesního hospodáře byla vykonávána soustavně a trvale a aby byl zajištěn co možná nejširší soubor služeb. Dle žalobce není rozlišení služeb odborného lesního hospodáře na „standardní“ a „nadstandardní“ vůbec možné, neboť takové rozlišení zákon nezná. Pokud tedy žalovaný označil vyznačování výchovných těžeb v porostech do 40 let věku jako službu nadstandardní, kterou odborný lesní hospodář vykonávat nemůže, pak toto označení žalobce považuje za nezákonné a zdůvodnění tohoto zařazení žalovaným považuje za nesrozumitelné. Lesní zákon se zmiňuje toliko v rámci neurčitých právních pojmů „zabezpečení odborné úrovně v lese“ a „dbání řádného hospodaření v lese“, tyto pojmy však žalovaný upřel prvostupňovému orgánu naplnit prostřednictvím správního uvážení.

(5) Žalobce dále namítá nesprávný závěr žalovaného o absenci důvodů pro pověření jiné fyzické či právnické osoby výkonem funkce odborného lesního hospodáře. Takový závěr žalovaného je nesprávný, neboť orgán státní správy lesů má na základě ust. § 37 odst. 6 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „lesní zákon“) právo přistoupit k pověření jiné fyzické či právnické osoby k výkonu funkce odborného lesního hospodáře, pokud takový postup shledá důvodným a souladným se zákonem. V daném případě byl tímto důvodem zájem orgánu státní správy lesů na zkvalitnění výkonu činnosti odborného lesního hospodáře spočívající v komplexnější nabídce služeb. Lesy ČR projevovaly nedostatečnou součinnost s vlastníky lesa. Takto vymezený důvod pro ustavení nového odborného hospodáře shledal žalobce jako legitimní, a to i s odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2010 č.j. 7Ca 141/2008 – 36. Závěr žalovaného, dle něhož lze přistoupit k výběru nového odborného lesního hospodáře pouze v případě porušení zákonných povinností lesního hospodáře stávajícího, považuje žalobce za nesprávný. V takovém případě by byla aplikace ust. § 37 odst. 6 lesního zákona pouze hypotetickou možností. Zánik funkce „pojistného hospodáře“, kterou Lesy ČR vykonávaly, nepředstavuje žádné negativní dotčení jejich práv, když byly prvostupňovým správním rozhodnutím pouze zproštěny dosavadní povinnosti. Napadené rozhodnutí je tudíž nezákonné i z tohoto důvodu. V daném případě byly splněny zákonné podmínky pro postup prvoinstančního správního orgánu dle ust. § 37 odst. 6 lesního zákona, neboť orgán státní správy lesů je oprávněn k postupu dle ust. § 37 odst. 6 lesního zákona přistoupit vždy, pokud shledá jakékoliv konsekventní důvody odpovídající účelu tohoto ustanovení.

(6) Na základě shora uvedených důvodů navrhl žalobce napadené rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

II. Stručné shrnutí vyjádření žalovaného správního orgánu

(7) Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. I nadále setrval na názoru, dle něhož výběrové řízení na pozici odborného lesního hospodáře nemělo být správním orgánem prvního stupně vůbec vyhlašováno, neboť nebylo prokázáno, že by nový odborný lesní hospodář vykonával tuto funkci v rámci jeho zákonných povinností lépe než ten stávající. Pokud tedy správní orgán prvního stupně v celém řízení neprokázal, že žalobce bude schopen danou funkci v rámci zákonných povinností vykonávat lépe, pak bylo celé řízení vedeno a rozhodnutí vydáno v rozporu s ust. § 4 odst. 4 správního řádu a přijaté řešení nebylo v souladu s veřejným zájmem. Z tohoto důvodu bylo řízení zastaveno. K námitkám účastníků řízení, k nimž se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil, bylo uvedeno, že tyto neobsahovaly žádné nové skutečnosti, které by těmito účastníky nemohly být uvedeny již dříve. Dle žalovaného si byl správní orgán prvního stupně i v době zahájení předmětného řízení dostatečně vědom, že Lesy ČR vykonávají tuto funkci v souladu s lesním zákonem, o čemž svědčí i obsah prvoinstančního rozhodnutí, v němž městský úřad uvedl, že nemá pochybnost o tom, že by Lesy ČR nevykonávaly svoje povinnosti v rámci lesního zákona. Ke stížnostem jednotlivých vlastníků lesů na činnost Lesů ČR žalovaný uvedl, že tito vlastníci požadovali po Lesích ČR činnosti, které přesahují rámec povinností vymezený lesním zákonem, z tohoto důvodu nelze ze strany Lesů ČR konstatovat nedostatečnou součinnost s vlastníky lesa. Nabídka činností žalobce jako odborného lesního hospodáře přesahuje rámec povinností, které lesnímu hospodáři ukládá zákon. Správní orgán prvního stupně je oprávněn po odborném lesním hospodáři požadovat pouze plnění povinností vyplývajících z lesního zákona a jeho prováděcích předpisů, není zmocněn tyto povinnosti rozšiřovat či upravovat. Jestliže tedy správní orgán prvního stupně pověřil žalobce výkonem funkce odborného lesního hospodáře a do výroku rozhodnutí žalobci uložil vykonávat tuto funkci v souladu s jím předloženou nabídkou, jednoznačně tím porušil lesní zákon i správní řád. Nabídka činností žalobce jako odborného lesního hospodáře pro vlastníky lesa jde nad rámec povinností odborného lesního hospodáře vyplývajících z lesního zákona a jeho prováděcích předpisů. Správní orgán prvního stupně je oprávněn požadovat plnění pouze takových povinností odborného lesního hospodáře, které vyplývají z lesního zákona. Pokud žalobce vytýká žalovanému, že shledal pochybení městského úřadu také v tom, že nedostatečně odůvodnil výrok o vyloučení odkladného účinku řádně podaného odvolání, pak k tomuto žalovaný uvedl, že ve věci pověření žalobce výkonem funkce odborného lesního hospodáře nespátřuje naléhavý veřejný zájem na jednoznačném stanovení data zahájení výkonu funkce, neboť nebylo prokázáno, že by Lesy ČR vykonávaly svou funkci v rozporu se zákonem. K tomuto by bylo možné přistoupit pouze, pokud by městský úřad prokázal, že Lesy ČR při výkonu své funkce hrubě porušovaly právní předpisy.

III. Replika žalobce

(8) Z obsahu repliky žalobce k vyjádření žalovaného vyplývá, že žalobce i nadále setrval na svých závěrech učiněných v žalobě. K důvodům žalovaného, pro něž nebyly vypořádány námitky žalobce obsažené ve vyjádření k odvolání žalovaného, bylo žalobcem uvedeno, že tyto námitky nepředstavují nové skutečnosti či důkazy, které z jeho strany nemohly být vzneseny dříve. Jednalo se totiž o právní hodnocení k podanému odvolání, kterým se žalovaný žádným způsobem nezabýval. Důvodem nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí tak není skutečnost, že se žalovaný nevyjádřil k novým skutečnostem či důkazům žalobce, ale to, že se k žalobcem poukazovanému právnímu hodnocení vůbec nevyjádřil a nezaujal k němu vůbec žádné stanovisko.

(9) Závěr žalovaného o tom, že prvostupňové rozhodnutí odporuje zájmu na kvalitním výkonu funkce odborného lesního hospodáře, ignoruje skutečnost, že širší rozsah služeb poskytovaných žalobcem vlastníkům lesů při výkonu činností podle ust. § 37 odst. 6 lesního zákona se opírá o legitimní správní uvážení správního orgánu prvního stupně o obsahu pojmů „zabezpečení odborné úrovně hospodaření v lese“ a „dbání na řádném hospodaření v lese“. Pojem „nadstandardní služby“ tak, jak je vymezený žalovaným, považuje žalobce za zcela nedostačující. Z napadeného rozhodnutí navíc není zřejmé, z jakého důvodu žalovaný činnosti nabízené žalobcem nepodřazuje pod pojmy „zabezpečení odborné úrovně hospodaření v lese“ a „dbání na řádném hospodaření v lese“. Například provádění pěstebních a těžebních prací je přímou součástí pojmu „hospodaření v lese“. Účelem výběrového řízení konaného správním orgánem prvního stupně navíc nebylo vybrat mezi subjekty nabízejícími „nadstandardní služby“, výběrové řízení bylo správním orgánem vypsáno, neboť Lesy ČR nebyly schopny zajistit dostatečnou součinnost s vlastníky lesů. Správní orgán potom až v průběhu řízení dospěl k závěru, že Lesy ČR postupovaly v rozporu se zákonem, když za ně vybrané dokumenty podepisovala osoba, která k tomu nebyla oprávněna. Dle žalobce je zjevným účelem a smyslem odvolacího řízení zachovat pro Lesy ČR při výkonu funkce odborného lesního hospodáře pro drobné vlastníky lesů postavení blízké monopolnímu a celý průběh předmětného správního řízení je tomuto cíli podřízen.

IV. Obsah správních spisů

(10) Městský úřad Tábor zahájil řízení dle ust. § 37 odst. 6 lesního zákona ve věci pověření výkonu činnosti odborného lesního hospodáře, což bylo tímto prvostupňovým správním orgánem oznámeno dne 20. 9. 2013, č.j. METAB 46309/2013/OŽP/Ze jako „Nabídka výkonu funkce odborného lesního hospodáře – územní obvod Hlavatce“. Tato nabídka byla prvoinstančním orgánem vymezena pro územní obvod Hlavatce, a to v části správního obvodu Městského úřadu Tábor. Odborný lesní hospodář měl být správním orgánem vybrán a jmenován na základě posouzení nabídek uchazečů a ústního pohovoru s nimi, k čemuž bude kompetentní komise složená ze zástupců příslušných obcí s rozšířenou působností. Součástí přihlášky do tohoto řízení měly být podklady vymezené městským úřadem, a to osobní a identifikační údaje, platná licence odborného lesního hospodáře, ověřená kopie dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání, popis dosavadní odborné praxe, vlastní koncepce výkonu činnosti odborného lesního hospodáře a čestné prohlášení o zajištění výkonu funkce odborného lesního hospodáře.

(11) Obsahem správního spisu je úřední záznam o telefonickém hovoru s D. K., vlastníkem lesa v katastrálním území Záhoří u Bechyně, který uvedl, že měl zájem o provedení výchovných zásahů v mladých lesních porostech, revírník Lesů ČR mu však k jeho žádosti sdělil, že se jedná o tzv. nadstandardní činnost, kterou dle vnitřních předpisů Lesů ČR nemůže provádět. Na základě tohoto interního pokynu může provádět toliko instruktáž a případně vyznačení na zkusné ploše. Z úředního záznamu telefonického hovoru s R. K., který je synem vlastníka lesa v katastrálním území Horní Hrachovice, bylo zjištěno, že v lese chtěli provádět výchovnou těžbu a za tímto účelem požádali revírníka Lesů ČR, aby provedl vyznačení těžebního zásahu. Revírník jim však sdělil, že tuto činnost provádět nemůže, neboť se jedná o činnost, která je Lesy ČR považována za nadstandard. Takový přístup považuje vlastník lesa za neseriózní, neboť jako člověk bez lesnického vzdělání není schopen tento zásah bez řádného vyznačení provést.

(12) Obsahem správního spisu jsou dále podněty, které byly zaslány Městskému úřadu Soběslav v souvislosti s činností odborného lesního hospodáře, a to dotaz Obecního úřadu Sedlečko u Soběslavě na rozsah pravomocí hajného. Obec v minulosti požádala tamějšího hajného o vyznačení dříví na probírku – pěstební zásah v lesích obce a část místa pro vyznačení, kde by měla být provedena prořezávka stromů. K této žádosti bylo obci sděleno, že tuto činnost hajný provádět nesmí a stejně tak nesmí být obci nápomocen ani ve správě lesa. Vzhledem k tomu, že obec nemá osobu pověřenou k výše uvedeným činnostem a v případě, kdy by tuto činnost hajný provádět nesměl, požádala obec o předání finančních zdrojů uvolněných na osobu hajného do vlastního rozpočtu. Na základě takto vzneseného dotazu bylo Městským úřadem v Soběslavi uskutečněno ústní jednání, k němuž byl přibrán příslušný odborný lesní hospodář, který k dané věci uvedl, že probírka a prořezávka jím nebyla k žádosti obce vyznačena, neboť on může vést pouze instruktáž k těmto zásahům. Pokud by tyto výchovné zásahy vyznačil, došlo by z jeho strany k porušení vnitřních pokynů Lesů ČR pro výkon funkce odborného lesního hospodáře (pokyn generálního ředitele č. 2/2010). S tímto pokynem je v rozporu rovněž žádost obce o pomoc se správou lesa v podobě zavádění pracovníků do pěstební činnosti, zajišťování komplexní těžební činnosti včetně odvozu a prodeje dřevní hmoty na odvozním místě. Požadovanou činnost je pro vlastníka lesa možné poskytnout pouze na základě uzavřené smlouvy o dílo mezi vlastníkem lesa a Lesy ČR za úplaty. Ze strany Lesů ČR se jedná o tzv. nadstandard, který není hrazen z prostředků poskytovaných státem na výkon funkce odborného lesního hospodáře. V případě ostatních činností odborného lesního hospodáře bylo uvedeno, že tyto jsou vykonávány zodpovědně a u všech vlastníků lesa bez problémů či stížností. Pokud je lesní hospodář požádán o provedení komplexních služeb, vysvětlí žadateli, že tyto zabezpečit nemůže, toto se však většinou setkává s negativní odezvou. Závěry takto provedeného ústního jednání byly Městským úřadem Soběslav písemností ze dne 27. 9. 2013 sděleny Obecnímu úřadu Sedlečko, jejíž součástí bylo i vyjádření k žádosti o pověření pravomocí nového hajného, v němž městský úřad uvedl, že pokud některý ze statutárních zástupců obce splňuje zákonné požadavky k výkonu této funkce, je možné, aby si ho obec jako vlastník lesa zvolila za svého odborného lesního hospodáře.

(13) Ze záznamu telefonického podání učiněného Městským úřadem v Soběslavi vyplývá, že dne 28. 8. 2013 Městský úřad Soběslav telefonicky kontaktoval starosta obce Komárov, který městskému úřadu reprodukoval stížnost drobných vlastníků lesa na postup Lesů ČR při výkonu funkce odborného lesního hospodáře. Vlastníci lesa si stěžovali na nedostatky v činnosti odborného lesního hospodáře, který na základě interní instrukce Lesů ČR nemůže vyznačovat výchovné ani jiné těžební zásahy. Stížnosti směřovaly rovněž na postup revírníka při vyřizování žádostí o dotace poskytované pro hospodaření v lesích a na absenci možnosti bezúplatně zajistit komplexní služby v lese pro drobné vlastníky, kteří nemají potřebné časové možnosti či v blízkosti lesa nebydlí. Takové omezení poskytovaných služeb vnímají tito vlastníci jako neadekvátní.

(14) S ohledem na kumulaci stížností na činnost odborného lesního hospodáře, proběhlo dne 11. 9. 2013 jednání s vedoucím oddělení ochrany lesa a myslivosti Městského úřadu Tábor, týkající se činnosti tohoto subjektu v revírech Tučapy a Pořezany ve správních obvodech Tábor a Soběslav. V rámci tohoto jednání bylo konstatováno, že výkon funkce odborného lesního hospodáře tak, jak je omezován vnitřním předpisem Lesů ČR, je z hlediska zájmů chráněných lesním zákonem nedostačující. S ohledem na tuto skutečnost bylo orgány státní správy lesů dohodnuto, že pro revíry Tučapy a Pořezany bude zajištěn nový odborný lesní hospodář, a to uveřejněním nabídky na výkon této funkce pro uvedené obvody, které se nově budou nazývat Chýnov a Hlavatce.

(15) Dne 18. 9. 2013 zaslal Městský úřad Tábor státnímu podniku Lesy ČR Vyrozumění o záměru orgánů státní správy lesů provést změnu ve výkonu funkce odborného lesního hospodáře. Na toto vyrozumění bylo státním podnikem Lesy ČR reagováno dne 27. 9. 2013, kdy Lesy ČR požádaly o zaslání podkladů, které vedly k nabídce výkonu funkce odborného lesního hospodáře. Součástí této písemnosti byla rovněž žádost o přizvání Lesů ČR jako účastníka řízení o novém pověření odborného lesního hospodáře. Dne 18. 10. 2013 obdržel Městský úřad Tábor vyjádření Lesů ČR k výkonu činnosti odborného lesního hospodáře. Z obsahu tohoto vyjádření se podává, že Lesy ČR považují jimi vykonávanou funkci odborného lesního hospodáře za řádnou, neboť jsou jimi řádně plněny činnosti, které uvádí komentář k lesnímu zákonu. Pokud vlastník lesa projeví zájem o výkon činností spojených s prováděním hospodářských opatření (pěstebních a těžebních prací), mohou lesní hospodáři s vlastníky lesa uzavřít příslušnou smlouvu (nájemní smlouvu, smlouvu o dílo apod.). Lesy ČR v dané písemnosti dále vyjádřily nespokojenost nad tím, že nebyly přizvány k jednání o odborném lesním hospodáři a neměly možnost se k věci vyjádřit. Nabídku jakož i samotné výběrové řízení je státním podnikem považováno za zavádějící, zmatečné a netransparentní. Lesy ČR si nejsou vědomy žádného pochybení při výkonu této funkce.

(16) Obsahem správního spisu jsou dále přihlášky do řízení o výkon funkce odborného lesního hospodáře pro územní obvod Hlavatce. Ze zápisu z průběhu výběrového řízení na pozici odborného lesního hospodáře pro obvod Hlavatce konaného dne 23. 10. 2013 v Městském úřadu Tábor vyplývá, že na základě nejlepšího výsledku bodového hodnocení toto výběrové řízení vyhrál žalobce. Komise dále konstatovala, že na základě tohoto výběrového řízení bude zahájeno správní řízení o ustanovení nového odborného lesního hospodáře.

(17) Oznámením ze dne 21. 11. 2013 bylo Městským úřadem Tábor zahájeno řízení o pověření žalobce výkonem funkce odborného lesního hospodáře v období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2021, a to pro územní obvod Hlavatce ve správním obvodu Městského úřadu Tábor. Tímto oznámením bylo současně zahájeno řízení o odvolání stávajícího odborného lesního hospodáře, Lesů ČR.

(18) Dne 3. 12. 2013 obdržel Městský úřad Tábor stanovisko Lesů ČR k oznámení o zahájení výše uvedeného správního řízení s žádostí o okamžité zastavení řízení. Prostřednictvím tohoto stanoviska vyjádřily Lesy ČR svůj nesouhlas s postupem Městského úřadu Tábor. Správní orgán dostatečně nezjistil skutkový stav věci a dané správní řízení tudíž není podloženo žádnými závěry. Výkon činnosti žalobcem bude spojen s náklady, které jednotlivým vlastníkům lesa vzniknou, a současně je zřejmé, že žalobce bude mít na výkonu této funkce vlastní podnikatelský zájem. Součástí tohoto vyjádření je dále námitka podjatosti vůči úředním osobám Městského úřadu Tábor. O této námitce bylo Městským úřadem Tábor rozhodnuto dne 9. a 10. 12. 2013 tak, že dané úřední osoby nejsou vyloučeny z projednávání věci.

(19) Usnesením Městského úřadu Tábor ze dne 28. 1. 2014 byly Lesy ČR vyzvány k předložení podkladů významných pro řízení o ustavení nového odborného lesního hospodáře.

(20) Dne 20. 2. 2014 byli účastníci řízení Městským úřadem Tábor vyzváni k seznámení se s podklady rozhodnutí.

(21) Součástí spisového materiálu k dané věci jsou rovněž podklady poskytnuté společně s vyjádřením k výzvě Městského úřadu Tábor státním podnikem Lesy ČR. Obsahem těchto podkladů jsou vyjádření vlastníků lesů k činnosti Lesů ČR, z nichž je patrná spokojenost těchto vlastníků s činností odborných lesních hospodářů, kterou vykonávají Lesy ČR – Lesní správa Tábor v jednotlivých přidělených územních obvodech.

(22) Součástí materiálů předložených Lesy ČR v řízení o pověření výkonem nového odborného lesního hospodáře je dále Pokyn generálního ředitele č. 02/2010 s účinností od 15. 1. 2012 označený jako „Výkon činnosti odborného lesního hospodáře u podniku Lesy České republiky, s.p.“ Tímto pokynem byl mimo jiné stanoven rozsah výkonu činnosti odborného lesního hospodáře v lesích vlastníků tam, kde si vlastník nezvolil vlastního odborného lesního hospodáře, nebo kde nebyla k výkonu této činnosti pověřena jiná fyzická či právnická osoba (ust. § 37 odst. 6 lesního zákona). K obecným povinnostem odborného lesního hospodáře pokyn uvádí, že zodpovědnost za hospodaření v lese nese vlastník lesa. Odborný lesní hospodář zabezpečuje vlastníkově lesa odbornou úroveň hospodaření v lese. Odborný lesní hospodář upozorňuje vlastníka lesa v případech, kdy hrozí nebezpečí porušení základních povinností stanovených lesním zákonem. Z obsahu tohoto pokynu vyplývá, že činnosti odborného lesního hospodáře byla rozdělena na činnosti „standardní“ a činnosti „nadstandardní“. Mezi standardní činnosti bylo zařazeno: spolupráce s vlastníkem lesa, průběžné sledování stavu lesa, odborná pomoc (na žádost vlastníka) při zajišťování a provádění činností vyplývajících z lesní hospodářské osnovy, provádění instruktáže (na žádost vlastníka) k provedení výchovných zásahů v porostech do 40 let věku, spolupráce s vlastníkem lesa při vedení lesní hospodářské evidence o plnění závazných ustanovení lesní hospodářské osnovy, udělování souhlasu s provedením těžby v lesích, ve kterých vlastník lesa hospodaří bez schváleného lesního hospodářského plánu nebo protokolárně převzaté lesní hospodářské osnovy, poskytování vyjádření k písemnému vyrozumění vlastníka lesa pro orgán státní správy lesů k těžbě, má-li těžba překročit 3 m³ na 1 ha lesa za rok, poskytování vyjádření k žádostem o odnětí pozemků prohlášených za pozemky určené k plnění funkcí lesa a vedení evidence o prováděných úkonech a činnostech odborného lesního hospodáře a doklady vztahující se k této činnosti. Mezi nadstandardní činnosti bylo zařazeno: vyznačování výchovných těžeb v porostech nad 40 let věku, vyznačování mýtních úmyslných těžeb, zpracování návrhu prostorového umístění dřevin na obnovení prvku a zpracování návrhu péče o nezajištěné lesní porosty do doby jejich zajištění. Takto vymezenou nadstandardní činnost odborný lesní hospodář provádí na žádost vlastníka lesa v případě, kdy výnosy z činnosti odborného lesního hospodáře hrazeného státem převyšují skutečně vynaložené náklady.

(23) Ve vztahu k financování činnosti odborného lesního hospodáře je tímto pokynem odkazováno na vyhlášku ministerstva zemědělství č. 219/1998 Sb., která byl dne 1. 1. 2012 zrušena.

(24) Součástí spisového materiálu je dále Pokyn lesního správce LS Tábor č. 01/2013 účinný od 15. 10. 2013. Dle tohoto pokynu vykonává odborný lesní hospodář svou činnost na základě lesního zákona a dále na základě vyhlášek k provedení tohoto zákona, přičemž se jedná o tyto povinnosti: (a) dává souhlas s těžbou v lesích, ve kterých vlastník lesa hospodaří bez schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy, a vyjadřuje se k návrhu těžby oznamované orgánu státní správy lesů, (b) zabezpečuje vlastníku lesa odbornou úroveň hospodaření v lese, (c) je povinen při výkonu činnosti důsledně dbát ochrany lesa a řádného hospodaření v něm. Z vyhlášek k provedení lesního zákona potom vyplývá, že se odborný lesní hospodář (a) vyjadřuje k žádosti o odnětí pozemků určených

k plnění funkcí lesa, (b) spolupracuje s vlastníkem při zpracování projektu zalesnění, (c) vede evidenci o prováděných odborných úkonech, (d) uvádí v oznámení nový porostní typ hospodářského souboru, (e) potvrzuje doklad o původu reprodukčního materiálu lesních dřevin a (f) vyjadřuje se k žádosti o vydání integrovaného povolení. Tento pokyn dále specifikuje činnost odborného lesního hospodáře vymezenou jednotlivými pokyny vydanými Lesy ČR, přičemž se jedná o činnost vymezenou shora citovaným Pokynem Generálního ředitele Lesů ČR doplněnou o činnost spočívající ve vedení evidence o prováděných úkonech a činnostech odborného lesního hospodáře, poskytování odborné pomoci při správě lesa jeho vlastníku, zajišťování lesnické osvěty vlastníkům lesa a na žádost vlastníka dále zajišťuje: vyznačování výchovných těžeb v porostech do a nad 40 let věku, zpracování prorostového rozmístění dřevin na obnovním prvku a zpracování návrhu péče o nezajištěné lesní porosty do doby jejich zajištění. Pokud vlastník lesa projeví zájem o spojení výkonu odborného lesního hospodáře s prováděním pěstebních a těžebních prací, mohou vlastníci lesa uzavřít s lesním závodem příslušnou smlouvu (nájemní, o dílo apod.).

(25) Rozhodnutím Městského úřadu Tábor ze dne 14. 3. 2014 č.j. METAB 12462/2014/OŽP/Ze byl výkonem činnosti odborného lesního hospodáře pověřen žalobce. Toto pověření bylo vydáno na období od 19. 3. 2014 do 31. 12. 2021 s tím, že se týká vlastníků lesa, kteří si dosud nevybrali svého odborného lesního hospodáře pro územní obvod Hlavatce ve správním obvodu Městského úřadu Tábor. Z důvodu naléhavého veřejného zájmu vyplývajícího z potřeby jednoznačného stanovení termínu vykonatelnosti tohoto rozhodnutí byl vyloučen odkladný účinek odvolání proti tomuto rozhodnutí. Lesy ČR na základě tohoto rozhodnutí měly ukončit svou činnost na pozici odborného lesního hospodáře pro dané území k 18. 3. 2014. Z obsahu odůvodnění tohoto rozhodnutí se podává, že Městský úřad Tábor zahájil řízení o pověření jiné osoby výkonem funkce odborného lesního hospodáře z důvodu kumulujících se dotazů a stížností na činnost stávajícího odborného lesního hospodáře dosazeného Lesy ČR. Konkrétně šlo o stížnosti a dotazy od vlastníků lesů či od příbuzných vlastníků (telefonická stížnost D. K. a P. K.) a dále stížnosti občanů obce Komárov a Sedlečko, kteří nebyli spokojeni s jednáním lesního hospodáře, který odmítl učinit výchovné zásahy (vyznačování porostů pro těžbu a výchovné zásahy) s tím, že dle pokynu Lesů ČR č. 02/2010 může poskytnout pouze instruktáž k těmto výchovným zásahům. Odborný lesní hospodář rovněž není v rámci standardních úkonů oprávněn zavádět pracovníky do pěstební činnosti a zajišťovat komplexní těžební činnosti, neboť tato činnost by byla rovněž v rozporu se zmiňovaným pokynem. Vlastníky požadovaná činnost představuje nadstandardní činnost odborného lesního hospodáře, která není hrazena z prostředků státu poskytovaných na činnost odborného lesního hospodáře. Takto rozdělené kategorie jednotlivých činností odborného lesního hospodáře považuje správní orgán za diskriminační, neboť dochází k situacím, kdy některým vlastníkům lesa jsou poskytovány služby nadstandardní, neboť lesy těchto vlastníků leží v oblasti, kde výnosy z činnosti odborného lesního hospodáře hrazeného státem převyšují skutečně vynaložené náklady, zatímco jinde nikoliv. Mezi nadstandardní činnosti jsou navíc zařazeny takové úkony, které státní správa lesů považuje z hlediska správného vývoje a zlepšování kvality lesních porostů za zcela zásadní. Takováto kategorizace činností odborného lesního hospodáře je dle správního orgánu neprogresivní, kdy Lesy ČR zneužívají své takřka monopolní postavení v této funkci. Výkon funkce odborného lesního hospodáře v rámci tzv. standardní činnosti představuje činnost vykonávanou lesním hospodářem toliko v nezbytné míře vyplývající z lesního zákona, avšak rozsah této činnosti nekoresponduje s potřebami vlastníků lesa. Pracovníci státní správy lesů dospěli k závěru, že výkon funkce odborného lesního hospodáře tak, jak je omezován vnitřním předpisem Lesů ČR, je z hlediska zájmů chráněných lesním zákonem nedostačující. Orgány státní správy lesů se z tohoto důvodu rozhodly zajistit výkon této funkce tak, aby

docházelo k lepšímu zabezpečení plnění požadavků vlastníků lesů i zájmů chráněných lesním zákonem. Výkon této funkce by měl převyšovat činnost vykonávanou stávajícím odborným lesním hospodářem. Ze všech uvedených důvodů správní orgán shledal potřebu na základě výběrového řízení dosadit do funkce odborného lesního hospodáře žalobce. Tento způsob výběru nového lesního hospodáře považuje správní orgán za dostatečně transparentní, když způsob zvolení tohoto subjektu není v zákoně upraven. Právě s ohledem na transparentnost hospodaření státní správy má být odborný lesní hospodář vybrán z nabídek, která bude představovat za předem stanovenou pevnou cenu co nejširší rozsah a kvalitu služeb. Vzhledem k tomu, že lesní zákon tuto možnost výběru nezakazuje, má správní orgán na základě vlastního správního uvážení možnost zvolit nejvhodnějšího zájemce. Správní orgán pak v odůvodnění rozhodnutí popisuje průběh celého správního řízení včetně vyjádření Lesů ČR, z jejichž obsahu je zřejmá nespokojenost tohoto subjektu s postupem správního orgánu. Zvolený odborný lesní hospodář (žalobce) nabízí podrobný a rozsáhlý výčet poskytovaných služeb, z něhož není patrné, že by jeho záměrem bylo obohacovat prostřednictvím výkonu této funkce vlastní podnikatelskou činnost. Náklady spojené s výkonem této funkce žalobcem nelze dopředu hodnotit, v případě nespokojenosti se službami žalobce, lze přistoupit ke zvolení jiného subjektu. Důvodem pro ustavení nového odborného lesního hospodáře může být i zkvalitnění výkonu činnosti odborného lesního hospodáře pro drobné vlastníky lesa, spočívající v nabídce komplexních služeb v lese. Toto zkvalitnění lze konstatovat např. v zajištění lesnických činností, které je po odborných lesních hospodářích ze strany vlastníků lesa často požadováno, a které Lesy ČR neprovádějí. Vlastník lesa je povinen v součinnosti s odborným lesním hospodářem zajišťovat hospodaření v lesích, míra této součinnosti by se měla odvíjet od potřeb jednotlivých vlastníků lesa tak, aby byla zajištěna ochrana a trvalá existence lesa jako důležité složky životního prostředí. Pokud je některá fyzická či právnická osoba ochotná za pevně stanovenou odměnu v rámci výkonu funkce odborného lesního hospodáře poskytnout vlastníků lesa větší rozsah služeb, který zajistí efektivnější obhospodařování jejich majetku, je to dostatečný důvod pro změnu odborného lesního hospodáře. Z obsahu spisové dokumentace navíc vyplývá, že Lesy ČR v některých případech poskytovaly vlastníků lesa zkreslené a nepravdivé údaje o stavu lesa a vlastníci lesa následně postupovaly chybně ve vztahu k orgánům státní správy. Pokud by navíc funkce odborného lesního hospodáře byla vykonávána pověřenou fyzickou osobou, lze předpokládat její zvýšenou opatrnost před porušováním právních předpisů, neboť její činnost bude financována ze státních prostředků, což mnohdy představuje hlavní zdroj obživy těchto osob. K samotnému oprávnění správního orgánu vyhlásit výběrové řízení na pozici odborného lesního hospodáře bylo uvedeno, že jazykový výklad lesního zákona takový postup nezakazuje, když naopak zakládá správnímu orgánu možnost na základě vlastního správního uvážení právo jmenovat odborného lesního hospodáře namísto stávajícího. Podnětem k zahájení tohoto správního řízení byly stížnosti a dotazy vlastníků lesa na činnost odborného lesního hospodáře dosazeného Lesy ČR. Předmětem těchto stížností a podnětů je potom nedostatečná součinnost stávajícího lesního hospodáře s vlastníky. Rozsah výkonu funkce odborného lesního hospodáře Lesů ČR je nedostačující. Správní orgán dále konstatoval, že ze strany Lesů ČR navíc dlouhodobě docházelo k porušování právních předpisů, a to jednak ve vztahu k plnění funkce odborného lesního hospodáře a jednak ve vztahu k podpisovým oprávněním jednotlivých osob pověřených Lesy ČR. Ze strany odborného lesního hospodáře byly Lesům ČR zasílány dokumenty, které byly podepisovány neoprávněnou osobou. Tímto jednáním byli vlastníci lesa vystaveni do postavení, které je v rozporu s lesním zákonem. Další pochybení Lesů ČR ve vztahu k výkonu funkce odborného lesního hospodáře byly konstatovány v případě vyrozumění o těžbě dřeva společností H + P Waldweg s.r.o., kdy Lesy ČR ve dvou případech na žádost orgánu státní správy o vydání stanoviska k doručenému vyrozumění o těžbě žádným způsobem nereagovaly. V dalších dvou případech došlo

k mylnému informování vlastníků lesa o stavu lesních porostů poškozených větrnou kalamitou. Časové omezení výkonu funkce odborného lesního hospodáře považuje správní orgán za motivující, čímž ovšem není dotčeno právo orgánu státní správy lesů v případě porušování povinností odborného lesního hospodáře, pověřit touto funkcí jinou fyzickou či právnickou osobu.

(26) Proti tomuto rozhodnutí bylo organizací Lesy ČR dne 28. 3. 2014 podáno odvolání, kterým je zpochybňován celkový postup Městského úřadu Tábor v řízení o výběru nového odborného lesního hospodáře. Orgán státní správy lesů dle odvolatele nešetřil práva Lesů ČR nabytá v dobré víře a zasáhl do těchto práv způsobem a za podmínek, které zákon nestanovil a nezná. Orgán státní správy lesů nepostupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci bez důvodných pochybností, jednal tak v rozporu se zákonem.

(27) K odvolání organizace Lesy ČR se vyjádřil žalobce prostřednictvím podání ze dne 17. 4. 2014 došlým správnímu orgánu prvního stupně dne 18. 4. 2014. Žalobce k odvolacím námitkám Lesů ČR uvedl, že odvoláním napadeným rozhodnutím Lesy ČR nemohly být zkráceny na svých právech, neboť výkon funkce nebyl jejich právem, nýbrž povinností uloženou jim zákonem. Lesy ČR nebyly zbaveny žádného práva, když byly pouze zproštěny povinnosti, kterou dle svého tvrzení vykonávaly na neziskové bázi jako břemeno veřejné služby. Žalobce se dále vyjadřuje k nesrozumitelnosti odvolání Lesů ČR a obhajuje postup správního orgánu prvního stupně, který byl oprávněn zahájit a vést výběrové řízení na pozici odborného lesního hospodáře. Správní orgán na základě vlastního správního uvážení shledal důvody pro pověření výkonem funkce nového odborného lesního hospodáře - žalobce, namísto stávajícího, který byl do funkce dosazen Lesy ČR, přičemž takto činil zcela v souladu s judikaturními závěry obsaženými v rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2010 č.j. 7Ca 141/2008 – 36.

(28) O odvolání státního podniku Lesy ČR bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 30. 7. 2014, č.j. KUJCK 44364/2014/OZZL O-66. Tímto rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Tábor ze dne 14. 3. 2014, č.j. METAB 12462/2014/OŽP/Ze a řízení o výběru nového odborného lesního hospodáře bylo zastaveno. Žalovaný ve všem rozhodnutí dospěl k závěru, že Městský úřad Tábor byl oprávněn rozhodnout o pověření výkonem funkce odborného lesního hospodáře jiný subjekt, avšak žádné ustanovení lesního zákona jej nezmocňuje k vyhlášení výběrového řízení na tuto pozici. Pochybení v postupu správního orgánu prvního stupně bylo shledáno rovněž v tom, že vhodný uchazeč byl vybírán na základě jeho schopnosti a ochoty zajišťovat vlastníkům lesa nadstandardní služby. Dle žalovaného není možné pověřit výkonem funkce odborného lesního hospodáře nějaký subjekt s tím, že bude zajišťovat vlastníkům lesa jakékoliv nadstandardní služby. Zastupitelnost odborného lesního hospodáře přichází v úvahu pouze v případě právnické osoby, v případě fyzické osoby nemá zastupitelnost žádnou oporu v zákoně. Správní orgán prvního stupně je oprávněn požadovat pouze plnění povinností odborného lesního hospodáře stanovených zákonem a není tyto povinnosti oprávněn jakkoliv rozšiřovat. Tuto zákonnou povinnost správní orgán není oprávněn porušovat ani v dobré víře v zajištění komplexnějších služeb pro drobné vlastníky lesa. Žalovaný správnímu orgánu prvního stupně dále vytkl nedostatečně zdůvodněné rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání. Jediným důvodem, pro který by bylo lze odkladný účinek odvolání vyloučit, by byla situace, kdy by stávající odborný lesní hospodář nemohl tuto funkci vůbec vykonávat nebo pokud by závažným způsobem porušoval právní předpisy, což v daném případě prokázáno nebylo. Žalovaný dále popřel, že by ze strany Lesů ČR došlo k jakémukoliv porušení lesního zákona. Pokud některý ze zaměstnanců signifikoval dokumenty, aniž by

k tomu byl Lesy ČR oficiálně zmocněn, pak toto představuje pouze porušení interních předpisů Lesů ČR, nikoliv lesního zákona. Porušení zákona nebylo ze strany Lesů ČR shledáno ani v případě těžby dřeva a povinností odborného lesního hospodáře, které jsou s tím spojeny. Městský úřad tak neprokázal, že by ze strany Lesů ČR došlo k porušení zákona.

V. Právní názor soudu

(29) Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

(30) Nejprve se krajský soud zabýval námitkou žalobce týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro absenci zákonem stanovených náležitostí. Žalované rozhodnutí je dle žalobce nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje odůvodnění té části rozhodnutí, kterou bylo řízení o výběru nového odborného lesního hospodáře zastaveno.

(31) Postup správních soudů v případě nepřezkoumatelného rozhodnutí správního orgánu řeší ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., dle něhož soud napadené rozhodnutí zruší pro vady řízení bez jednání, pokud je toto rozhodnutí nepřezkoumatelné z důvodu jeho nesrozumitelnosti či pro nedostatek důvodů tohoto rozhodnutí. Komentář k tomuto zákonnému ustanovení k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu uvádí dva důvody, pro něž je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, a to nesrozumitelnost rozhodnutí správního orgánu a nedostatek důvodů tohoto rozhodnutí. Nesrozumitelnost rozhodnutí správního orgánu se může týkat výroku, odůvodnění či vzájemného vztahu mezi těmito dvěma částmi. Nesrozumitelnost výroku rozhodnutí správního orgánu spočívá v tom, že z něj není vůbec patrné, jak správní orgán rozhodl, případně v tom, že jednotlivé výroky rozhodnutí jsou vzájemně rozporné. Nesrozumitelnost odůvodnění rozhodnutí potom spočívá v tom, že odůvodnění neobsahuje požadované náležitosti, tedy důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníků a s jejich vyjádřeními k podkladům rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů spočívá v tom, že správní orgán v odůvodnění neuvede, jak se vypořádal s námitkami účastníků řízení, proč je považuje za mylné, liché či vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, z jakého důvodu považuje skutečnosti uváděné účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo vyvrácené jinými důkazy, podle které právní normy rozhodoval či jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.

(32) Dle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zruší a řízení zastaví, pokud dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo je nesprávné.

(33) Žalobou napadeným rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Soběslav a řízení o pověření nového odborného lesního hospodáře bylo žalovaným zastaveno. K zastavení řízení o výběru nového odborného lesního hospodáře se žalovaný vyjádřil na straně 10 rozhodnutí, kde konstatoval, že jedním z hlavních důvodů pro postup dle ust. § 37 odst. 6 lesního zákona je skutečnost, že by nově dosazený odborný lesní hospodář vykonával tuto funkci lépe než stávající odborný lesní hospodář. Toto však v řízení před správním orgánem prvního stupně prokázáno nebylo a z tohoto důvodu nemělo být rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vůbec vydáno. Z obsahu odůvodnění

napadeného rozhodnutí tedy vyplývá, že právě tento závěr vedl žalovaného k vydání rozhodnutí o zastavení řízení o výběru odborného lesního hospodáře. Krajský soud tudíž neshledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro chybějící odůvodnění rozhodnutí zastavení řízení.

(34) Nedůvodnou byla shledána rovněž námitka žalobce, dle níž žalovaný učinil rozhodnutí nepřezkoumatelným, když se v něm nikterak nevypořádal s námitkami žalobce uplatněnými prostřednictvím vyjádření k odvolání Lesů ČR ze dne 17. 4. 2014. Žalovaný k těmto námitkám pouze obecně uvedl, že s ohledem na to, že tyto námitky neobsahují žádné nové skutečnosti, které by žalobce nemohl uplatnit dříve, nebylo k nim žalovaným v souladu s ust. § 82 odst. 4 správního řádu přihlíženo.

(35) Obsah žalobcových námitek obsažených ve vyjádření k odvolání Lesů ČR nastínil krajský soud již shora, proto k nim pouze v obecné rovině uvádí, že se žalobce jejich prostřednictvím postupně vyjádřil ke všem odvolacím námitkám uplatněným organizací Lesy ČR, a to především k otázce oprávněnosti správního orgánu prvního stupně vyhlásit výběrové řízení na pozici odborného lesního hospodáře.

(36) Dle ust. § 68 odst. 3 správního řádu správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvede důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

(37) Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

(38) K otázce rozsahu přezkumu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně na základě podaného odvolání lze zmínit komentář k shora citovanému ust. § 89 odst. 2 správního řádu: „Rozdíl mezi přezkumem rozhodnutí z hlediska jeho souladu s právními předpisy a správnosti mimo námitky uvedené v odvolání tedy z velké části stírají základní zásady řízení, které – jak je uvedeno výše – požadavek na správnost rozhodnutí v řadě případů vtahují již do jeho zákonnosti. K tomu přistupuje ještě povinnost přezkoumat správnost rozhodnutí mimo odvolací námitky v případě, že na tom odvolací správní orgán shledá veřejný zájem. K pojmu veřejný zájem srov. komentář k § 2 odst. 4. Odvolací orgán stejně jako orgán prvního stupně vždy hodnotí řadu partikulárních veřejných zájmů a snaží se je ve svém rozhodnutí maximálně harmonizovat. Bude tak vždy posuzovat, zda jeden či více partikulárních veřejných zájmů vyrůstajících zejména ze zvláštních zákonů, s přihlédnutím k zásadě koncentrace řízení (§ 82 odst. 4 SpŘ), vyústí k přezkumu a případné korekci odvolatelem nenamítané správnosti rozhodnutí či k provádění dalšího dokazování na základě tvrzení a důkazních návrhů, jež mohl odvolatel uplatnit v předchozím řízení.” (Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 4. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, s. 432 - 437.)

(39) Krajský soud předně uvádí, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu by mělo být přesvědčivé a mělo by z něj být patrné, z jakých konkrétních důvodů shledává rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nesprávným. Tyto skutečnosti z rozhodnutí odvolacího správního orgánu vyplývají, neboť je z něj zřejmé, z jakých důvodů shledal prvostupňové rozhodnutí nesprávným a nezákonným. Pokud žalobce namítá, že se žalovaný žádným způsobem nevyjádřil k jeho tvrzením obsaženým ve vyjádření k odvolání, pak tato skutečnost nečiní žalované rozhodnutí nepřezkoumatelným. Z komentovaného znění k ust. § 89 odst. 2 správního řádu vyplývá, že správní orgán se v rozhodnutí o odvolání musí vypořádat s odvolacími námitkami a nad rámec odvolání je povinen odvoláním napadené rozhodnutí přezkoumávat pouze, pokud na tom shledá veřejný zájem. Z ust. § 89 odst. 2 správního řádu nevyplývá, že by správní orgán byl povinen vypořádat veškerá tvrzení všech účastníků, toto nelze po odvolacím správním orgánu požadovat.

(40) Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, jakým způsobem se žalovaný s odvolacími námitkami Lesů ČR vypořádal a z jakých důvodů shledal rozhodnutí Městského úřadu Tábor nesprávné. Žalovaný sice ve vztahu k žalobcovým tvrzením obsaženým ve vyjádření k odvolání nepřípadně odkázal na ust. § 82 odst. 4 správního řádu, které obsahuje koncentrační zásadu správního řízení, jejímž účelem je zamezit účastníkům v neustálém předkládání nových skutečností a návrhů k provedení důkazů, toto však nečiní napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalovaný postupoval v souladu s ust. 89 odst. 2 správního řádu.

(41) Žalobce dále namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný nesprávně vyhodnotil kritéria požadovaná správním orgánem prvního stupně v řízení o výběru odborného lesního hospodáře, která označil jako „standardní“ a „nadstandardní“, ačkoliv taková kategorizace z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nevyplývá. Správní orgán prvního stupně dle žalobce nevybočil ze zákonem stanovených požadavků na výkon funkce odborného lesního hospodáře. Závěr žalovaného o absenci oprávnění správního orgánu prvního stupně k vyhlášení výběrového řízení na pozici odborného lesního hospodáře považuje žalobce rovněž za nesprávný. V daném případě byl správním orgánem prokázán zájem na zkvalitnění činnosti odborného lesního hospodáře, a to především v podobě součinnosti s vlastníky lesa, přičemž právě tento důvod je legitimní pro vyhlášení výběrového řízení na tuto pozici, když bylo prokázáno, že Lesy ČR tuto součinnost vlastníkům lesů neposkytují v dostatečné míře.

(42) Dle ust. § 37 odst. 6 lesního zákona platí, že pokud si vlastník lesa nevybere odborného lesního hospodáře sám, vykonává v lesích, pro které jsou zpracovány osnovy ([§ 25 odst. 1](#)), funkci odborného lesního hospodáře právnická osoba, která v určeném území vykonává právo hospodaření ve státních lesích, pokud orgán státní správy lesů nerozhodne o pověření jiné právnické nebo fyzické osoby.

(43) Toto ustanovení řeší situaci, kdy vlastník lesa sám nevykonává funkci odborného lesního hospodáře a ani si jej sám nevybere. V takovém případě zákon ukládá povinnost vykonávat tuto funkci právnické osobě, která vykonává právo hospodařit ve státních lesích. Avšak pouze v lesích, pro které jsou zpracovány lesní hospodářské osnovy.

(44) V nyní projednávané věci nedošlo v územním obvodu Hlavatce (správní obvod Tábor) ke zvolení odborného lesního hospodáře vlastníky lesa a z tohoto důvodu byla tato funkce vykonávána státním podnikem Lesy ČR.

(45) Nejvyšší správní soud se k postavení Lesů ČR ve funkci odborného lesního hospodáře tak, jak jej zakotvuje ust. § 37 odst. 6 lesního zákona, vyjádřil v rozhodnutí ze dne 31. 5. 2011 č.j. 1Afs 98/2010 – 399, v němž uvedl, že „[...] lesní zákon Lesům ČR vyhrazuje zvláštní postavení, když jim svěřuje funkci jakéhosi „pojistného lesního hospodáře“. Za určitých okolností vyplývajících přímo ze zákona tedy pouze Lesy ČR budou vykonávat činnost lesního hospodáře. Zákon tak odlišuje jejich postavení od postavení všech ostatních subjektů na trhu, čímž jasně deklaruje zvláštní zájem na této činnosti, když regulaci výkonu této činnosti nepřenechává pouze tržním mechanismům.“

(46) Zákon tedy Lesům ČR vymezuje určitou zástupnou pozici v případech, kdy si vlastníci lesa nezvolí vlastního odborného hospodáře. Z dikce výše zmiňovaného ustanovení tedy vyplývá, že Lesy ČR funkci odborného lesního hospodáře zastávají pouze za splnění určitých podmínek.

(47) Komentář k ust. § 37 odst. 6 lesního zákona říká, že „*Orgán státní správy lesů může pověřit výkonem funkce podle odstavce 6 jinou osobu, která vykonává právo hospodaření v lesích ve vlastnictví státu. Pověření se uskutečňuje v řízení, které je zahajováno výlučně z moci úřední orgánem státní správy lesů, jak plyne i z jazykového vyjádření „pokud orgán státní správy lesů nerozhodne o pověření“. Účastníkem tohoto řízení je osoba, která funkci odborného lesního hospodáře vykonává ze zákona (té má být odebrána) a osoba, která má být touto funkcí pověřena. Za účastníky řízení nelze považovat vlastníky lesů, protože jim tu nevznikají a nemění se žádná práva ani povinnosti. Právo vlastníka lesa, aby si vybral sám odborného lesního hospodáře (odstavec 3) zůstává rozhodnutím nedotčeno a vlastník lesa tak může učinit kdykoliv i poté, co mu byl ze zákona nebo rozhodnutím orgánu státní správy lesa lesní hospodář určen.*“ (Dvořák, P., Drobník, J.: Lesní zákon; Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010, dostupné na: www.aspi.cz)

(48) Z dikce ust. § 37 odst. 6 lesního zákona vyplývá, že tento zákon vlastníkům lesa nazakazuje zvolit si vlastního lesního hospodáře i poté, co byl zákonem či rozhodnutím orgánu státní správy lesů pověřen touto funkcí jiný subjekt v době, kdy si vlastník lesa nezvolil vlastního hospodáře nebo se nerozhodl tuto funkci vykonávat sám. Přestože tedy zákon dává vlastníkům lesa možnost si kdykoliv zvolit vlastního odborného lesního hospodáře, má krajský soud shodně se žalovaným za to, že k odejmutí této funkce nemůže dojít bez určitého důvodu.

(49) Městský úřad Tábor tento důvod shledal v opakovaných stížnostech na činnost odborného lesního hospodáře Lesů ČR. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost na činnost odborného lesního hospodáře Lesů ČR byla telefonicky vznesena vlastníky lesa – D. K. a P. K., kteří vyjádřili nespokojenost na přístupem odborného lesního hospodáře, který odmítl vyznačit výchovné zásahy na lesním porostu. Z obsahu správního spisu bylo dále zjištěno, že Obecní úřad Sedlečko se písemně dotazoval na pravomoci hajného, a to na základě jednání odborného lesního hospodáře Lesů ČR, který tomuto vlastníku odmítl vyznačit dříví na probírku. Starosta obce Komárov dále telefonicky reprodukoval stížnost drobných vlastníků lesa na činnost odborného lesního hospodáře Lesů ČR, který na základě interní instrukce Lesů ČR odmítl vyznačovat výchovné a jiné těžební zásahy. Stížnosti směřovaly rovněž na postup revírníka při vyřizování žádostí o dotace poskytované pro hospodaření v lesích a na absenci možnosti bezúplatně zajistit komplexní služby v lese pro drobné vlastníky, kteří nemají potřebné časové možnosti či v blízkosti lesa nebydlí.

(50) Na základě shora uvedených stížností vlastníků lesa dospěl správní orgán prvního stupně k závěru, že je namístě zajistit řádný výkon funkce odborného lesního hospodáře. Stávající odborný lesní hospodář dle správního orgánu prvního stupně nezajišťuje vlastníkům lesa dostatečnou součinnost v případě výchovných a jiných těžebních zásahů, v případě prořezávky dřevin, není dostatečně součinný při vyřizování dotací a stejně tak není schopen zajistit komplexní služby těm vlastníkům lesů, kteří z časových důvodů nejsou schopni dostatečně zajistit hospodaření se svým lesním majetkem. Na základě těchto skutečností potom správní orgán prvního stupně vyhlásil výběrové řízení na pozici odborného lesního hospodáře, který by byl tuto činnost schopen plnit lépe, než stávající odborný lesní hospodář ustavený do funkce na základě § 37 odst. 6 lesního zákona.

(51) K funkci odborného lesního hospodáře lze uvést, že tento institut byl v zákoně zakotven, neboť většina vlastníků lesa nemá potřebné odborné vzdělání, které by jim umožnilo kvalifikovaně hospodařit se svým lesním majetkem. Odborný lesní hospodář tudíž má vlastníkům lesa tuto kvalifikovanou činnost zajistit.

(52) Dle ust. § 37 odst. 1 věty druhé lesního zákona má odborný lesní hospodář zabezpečit vlastníku lesa odbornou úroveň hospodaření v lese podle tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

(53) Z ust. § 52 lesního zákona potom dále vyplývá, že zaměstnanci právnické osoby (§ 4 odst. 1), odborní lesní hospodáři (§ 37) a zaměstnanci orgánů státní správy lesů jsou povinni při výkonu své činnosti důsledně dbát ochrany lesa a řádného hospodaření v něm.

(54) Předně je třeba uvést, že náplň činnosti odborného lesního hospodáře není žádným předpisem souhrnně stanovena. Oprávnění a povinnosti odborného lesního hospodáře tak lze nalézt v dílčích ustanoveních lesního zákona a v právních předpisech vydaných k jeho provedení. Obecně je ovšem třeba vždy vycházet z povinnosti odborného lesního hospodáře zakotvené v citovaném ust. § 37 odst. 1 lesního zákona, dle které je odborný lesní hospodář povinen vlastníku lesa zabezpečit odbornou úroveň hospodaření v lese. Jeho povinností je zajistit vlastníkům lesa kvalifikovanou pomoc při hospodaření s lesním majetkem. Náklady na tuto činnost odbornému lesnímu hospodáři hradí v souladu s ust. § 37 odst. 7 lesního zákona stát.

(55) Podle lesního zákona odborný lesní hospodář (a) dává souhlas s těžbou v lesích, ve kterých vlastník lesa hospodáří bez schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy, a vyjadřuje se k návrhu těžby oznamované orgánu státní správy lesů, (b) zabezpečuje vlastníku lesa odbornou úroveň hospodaření v lese, (c) je povinen při výkonu činnosti důsledně dbát ochrany lesa a řádného hospodaření v něm. Z vyhlášek k provedení lesního zákona potom vyplývá, že se odborný lesní hospodář (a) vyjadřuje k žádosti o odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa, (b) spolupracuje s vlastníkem při zpracování projektu zalesnění, (c) vede evidenci o prováděných odborných úkonech, (d) uvádí v oznámení nový porostní typ hospodářského souboru, (e) potvrzuje doklad o původu reprodukčního materiálu lesních dřevin a (f) vyjadřuje se k žádosti o vydání integrovaného povolení.

(56) Z obsahu správního spisu vyplývá, že odborný lesní hospodář Lesů ČR se v průběhu správního řízení hájil odkazem na interní pokyn Generálního ředitele Lesů ČR, který kategorizuje činnost odborného lesního hospodáře na činnosti standardní a činnosti nadstandardní, které pak může vykonávat pouze v případě stanovených zákonem, kdy jsou financovány státem nebo v případech, kdy vlastník lesa s odborným lesním hospodářem

uzavře na tuto činnost smlouvu o dílo. Pokud tedy vlastník lesa po odborném lesním hospodáři požaduje provedení prořezávky a probírky dřevin, pak toto lesní hospodář v rámci tzv. standardní činnosti hrazené státem vykonávat nesmí, neboť by to bylo v rozporu s uvedeným pokynem generálního ředitele.

(57) Z obsahu tohoto pokynu, který je Lesy ČR neustále nepatrně pozměňován, vyplývá, že činnosti odborného lesního hospodáře byla rozdělena na činnosti „standardní“ a činnosti „nadstandardní“. Mezi standardní činnosti bylo zařazeno: spolupráce s vlastníkem lesa, průběžné sledování stavu lesa, odborná pomoc (na žádost vlastníka) při zajišťování a provádění činností vyplývajících z lesní hospodářské osnovy, provádění instruktáže (na žádost vlastníka) k provedení výchovných zásahů v porostech do 40 let věku, spolupráce s vlastníkem lesa při vedení lesní hospodářské evidence o plnění závazných ustanovení lesní hospodářské osnovy, udělování souhlasu s provedením těžby v lesích, ve kterých vlastník lesa hospodář bez schváleného lesního hospodářského plánu nebo protokolárně převzaté lesní hospodářské osnovy, poskytování vyjádření k písemnému vyrozumění vlastníka lesa pro orgán státní správy lesů k těžbě, má-li těžba překročit 3 m³ na 1 ha lesa za rok, poskytování vyjádření k žádostem o odnětí pozemků prohlášených za pozemky určené k plnění funkcí lesa a vedení evidence o prováděných úkonech a činnostech odborného lesního hospodáře a doklady vztahující se k této činnosti. Mezi nadstandardní činnosti bylo zařazeno: vyznačování výchovných těžeb v porostech nad 40 let věku, vyznačování mýtních úmyslných těžeb, zpracování návrhu prostorového umístění dřevin na obnovení prvku a zpracování návrhu péče o nezajištěné lesní porosty do doby jejich zajištění. Takto vymezenou nadstandardní činnost odborný lesní hospodář provádí na žádost vlastníka lesa v případě, kdy výnosy z činnosti odborného lesního hospodáře hrazeného státem převyšují skutečně vynaložené náklady.

(58) Z koncepce výkonu činnosti odborného lesního hospodáře předložené žalobcem v rámci jeho přihlášky do řízení o výběru nového odborného lesního hospodáře vyplývá, že žalobce nabídl následující služby: (1) spolupráci s určením uživatelské hranice pozemků, (2) vyznačování výchovných i mýtních zásahů, (3) vypracování plánu lesní výroby, včetně zalesnění a prorostového rozdělení dřevin, (4) spolupráci při zajištění pěstebních a těžebních prací, (5) spolupráci při obchodu se dřevem, (6) zajišťování dotací do lesního hospodářství, (7) zasílání výzev ke zpracování nahodilých těžeb a upozornění na porušování lesního zákona, (8) poradenství o převodu lesních pozemků a (9) zastupitelnost odborného lesního hospodáře.

(59) Z obsahu odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zřejmé, jaká pochybení tento orgán shledal v činnosti stávajícího lesního hospodáře, přičemž tato pochybení lze zahrnout do zákonného rámce povinností odborného lesního hospodáře. Krajský soud se ztotožňuje se závěry prvostupňového správního orgánu v tom, že odborný lesní hospodář Lesů ČR nezajišťoval dostatečnou odbornou spolupráci vlastníkům lesa, což bylo prokázáno z obsahu stížností, které správní orgán od těchto vlastníků obdržel. Nelze souhlasit se závěry žalovaného, dle kterých odborný lesní hospodář Lesů ČR vykonával činnost pouze v mezích stanovených zákonem, když k žádné další činnosti nebyl povinen a z tohoto důvodu nelze konstatovat jeho nedostatečnou součinnost. Jak již bylo uvedeno shora, lesní zákon neposkytuje výčet jednotlivých činností odborného lesního hospodáře, které je povinen zajistit, obecně však zákon vymezil rámec jeho činnosti jako „povinnost zabezpečit odbornou úroveň hospodaření v lese“. Pokyn Generálního ředitele Lesů ČR, který vymezuje činnosti odborného lesního hospodáře na činnosti standardní a nadstandardní, které lesní hospodář poskytuje pouze na základě smlouvy o dílo nebo v případě, kdy výnosy z činnosti odborného lesního hospodáře hrazeného státem převyšují skutečně vynaložené náklady, představuje omezení činností odborného lesního hospodáře, které nelze považovat za

souladné se zákonem. Takové omezení není ani v souladu s veřejným zájmem na ochraně lesa a řádném hospodaření v něm. Na základě tohoto omezení nemůže být vlastníkům lesa poskytnuta zákonem požadovaná dostatečná součinnost a nemůže být řádně zajištěna odborná pomoc při hospodaření v lese, jakož i jeho ochrana. Z obsahu správního spisu je naopak zřejmé, že činnost odborného lesního hospodáře byla ze strany Lesů ČR zajištěna nedostatečně, odborný lesní hospodář neposkytoval vlastníkům lesů ani základní součinnost v případě výchovných a jiných těžebních zásahů, neposkytl vlastníkům součinnost při vyřizování dotací a stejně tak jim nebyl schopen zajistit další komplexní služby. Nad rámec navíc bylo správním orgánem prvního stupně ze strany Lesů ČR konstatováno pochybení, spočívající v nesprávné signifikaci dokumentů, které dlouhodobě byly podepisovány neoprávněnými osobami. Pokud Lesy ČR argumentovaly pozitivními reakcemi na činnost jejich odborného lesního hospodáře, které jsou součástí předloženého spisového materiálu, pak je nutno konstatovat, že tito vlastníci lesů nejsou z předmětné problémové oblasti, které se výběrové řízení na pozici odborného lesního hospodáře týkalo.

(60) Konečně i vyjádření odborného lesního hospodáře Lesů ČR podané v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně podává jasný obraz o nespokojenosti vlastníků lesa s činností lesního hospodáře, který jim byl opakovaně nucen sdělovat, že služby nad rámec tzv. standardní činnosti vymezené interním pokynem Lesů ČR vykonávat nemůže. Z kategorizace jednotlivých činností lesního hospodáře (standardní a nadstandardní) je navíc zřejmé, že tzv. nadstandardní činnost hospodáře je hrazena ze státních prostředků pouze v oblastech, kde výnosy z činnosti odborného lesního hospodáře hrazeného státem převyšují skutečně vynaložené náklady. Ve svém důsledku tak v některých oblastech může dojít k rozdílným službám poskytovaným lesním hospodářem vlastníkům lesa, takový postup pak bezesporu lze vůči vlastníkům lesa považovat za nerovný.

(61) Správní orgán prvního stupně v odůvodnění uvedl a dostatečně zdůvodnil, v čem spatřuje zkvalitnění výkonu činnosti odborného lesního hospodáře ze strany žalobce. Prvoinstanční orgán shledal, že žalobce je za stejný objem státem uvolněných finančních prostředků schopen poskytnout vlastníkům lesů nesrovnatelně větší rozsah služeb, než stávající odborný lesní hospodář. Komplexnost služeb nabízených žalobcem plyne z obsahu jeho přihlášky do výběrového řízení na pozici odborného lesního hospodáře v územním obvodu Hlavatce. Zkvalitnění služeb poskytovaných odborným lesním hospodářem je z této přihlášky patrná a dovést ji lze i z několikaleté praxe žalobce, který tuto činnost v minulosti již vykonával, a to jako zaměstnanec organizace Lesy ČR. Z průběhu celého správního řízení je pak zřejmé, že žalobce má zkušenost i s charakterem lesa v územním obvodu Hlavatce, kde dlouhou dobu působil jako revírník.

(62) Rovněž rozhodnutí správního orgánu o vyloučení odkladného účinku odvolání ve smyslu ust. § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu bylo tímto orgánem dostatečně odůvodněno, když naléhavý veřejný zájem byl správním orgánem zdůvodněn co možná nejbližším nástupem žalobce do funkce. Tento veřejný zájem je dán s ohledem na zájem jednotlivých vlastníků lesů, pro které by měla být řádná činnosti odborného lesního hospodáře zajištěna v co možná nejkratší době. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně navíc nedojde ke vzniku újmy Lesům ČR, neboť Lesy ČR budou pouze zbaveny povinnosti veřejné služby a do jejich práv nebude vůbec zasaženo. Z obsahu správního spisu je navíc zřejmé, že příjem plynoucí žalobci právě z výkonu funkce odborného lesního hospodáře, představuje podstatnou část jeho celkových příjmů a lze předpokládat, že by žalobci výkonem napadeného rozhodnutí mohla vzniknout majetková újma.

(63) Krajskému soudu je na základě repliky žalobce podané ve skutkově obdobné věci, vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 10A 136/2014, známo rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 19. 12. 2014 č.j. 75422/2014-MZE-16222, které považuje za vhodné zmínit i v nyní projednávané věci, a to i ve vztahu ke způsobu výběru odborného lesního hospodáře, ke kterému správní orgán prvního stupně přistoupil. V tomto rozhodnutí bylo ministerstvem zemědělství konstatováno, že rozhodnutí Městského úřadu Tábor, kterým byl žalobce ustaven do funkce odborného lesního hospodáře v druhé části katastrálního území Chýnov, není v rozporu s právními předpisy. Lesní zákon sice neupravuje výběr osoby, kterou má orgán státní správy lesů pověřit výkonem funkce odborného lesního hospodáře dle ust. § 37 odst. 6 lesního zákona, nicméně by k tomuto mělo vždy dojít transparentním způsobem, za který lze považovat výběrové řízení tak, jak bylo provedeno správním orgánem prvního stupně. Takový způsob je ministerstvu z běžné praxe znám a lze jej považovat za souladný se zásadou legitimního očekávání a se zásadou činnosti správních úřadů. Pokud žalobce prostřednictvím koncepce jím nabízených služeb v pozici odborného lesního hospodáře nabízí svou zastupitelnost v úřadu, pak požadavek správního orgánu vztahující se právě na zastupitelnost odborného lesního hospodáře, nelze považovat za diskriminační. Z úřední činnosti ministerstva je známo, že k problémům ohledně výkonu funkce odborného lesního hospodáře dochází právě z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti č nemoci lesního hospodáře. Podle ust. § 37 odst. 1 lesního zákona je povinností odborného lesního hospodáře zajistit odbornou úroveň hospodaření v lesích, a to permanentně, tedy vždy, když je třeba, což může být kdykoliv v průběhu kalendářního roku. Odborný lesní hospodář může tuto činnost zajistit i prostřednictvím jiné osoby, která je odborně způsobilá, ale odpovědnost za to nese sám, jakožto pověřený odborný lesní hospodář. Účelem daného výběrového řízení nebylo vybrat osobu, která bude povinnosti odborného lesního hospodáře vykonávat nad rámec požadovanými platnými právními předpisy, nýbrž osobu poskytující nejlepší předpoklady, že zákonné povinnosti odborného lesního hospodáře bude plnit soustavně a trvale nejen v zájmu vlastníků lesa, ale též k naplnění účelu lesního zákona. Tímto účelem je stanovit předpoklady pro zachování lesa, péči o les a obnovu lesa jako národního bohatství, tvořícího nenahraditelnou složku životního prostředí, pro plnění všech jeho funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm. Tento účel je vlastník lesa schopen naplňovat pouze ve spolupráci s fungujícím odborným lesním hospodářem.

(64) S uvedenými závěry ministerstva se krajský soud plně ztotožňuje.

VI. Závěr a náklady řízení

(65) S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že prvostupňové správní rozhodnutí bylo vydáno zcela v souladu s ust. § 37 odst. 6 lesního zákona, když se správní orgán prvního stupně v odůvodnění tohoto rozhodnutí dostatečně vypořádal s důvody, které vedly k pověření výkonu činnosti jiného odborného lesního hospodáře. Krajský soud se neztotožnil se závěry žalovaného, dle nichž správní orgán prvního stupně dostatečně neprokázal, že nově pověřovaný subjekt je schopen funkci odborného lesního hospodáře vykonávat lépe, než stávající lesní hospodář. Tato schopnost nového odborného lesního hospodáře v řízení před správním orgánem prvního stupně prokázána byla, přičemž se nejedná o činnost, kterou by žalobce nabízel nad rámec lesního zákona, neboť tento zákon jednotlivé povinnosti a činnosti odborného lesního hospodáře taxativně nevymezuje a je proto třeba především zohlednit veřejný zájem na zajištění co nejkomplexnějšího rozsahu služeb, jejichž prostřednictvím bude řádně zajištěno hospodaření v lesích a odborná pomoc

jednotlivým vlastníkům lesa. Stejně tak postup správního orgánu prvního stupně, který vedl ke zvolení nového odborného lesního hospodáře, považuje krajský soud za souladný se zásadou legitimního očekávání a se zásadou činnosti správních orgánů.

(66) Žaloba byla soudem shledána důvodnou, a proto bylo přistoupeno ke zrušení napadeného rozhodnutí, a to jednak z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., které se žalovaný dopustil, když řádně nevypořádal námitky žalobce a jednak proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ svého rozhodnutí je v rozporu s obsahem spisového materiálu (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.). Věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení v souladu s ust. § 78 odst. 4 s. ř. s.

(67) Krajský soud v dané věci rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 76 odst. 1 s.ř.s.

(68) Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že žalobce měl v řízení úspěch. Proto mu na náhradě nákladů řízení byla přiznána částka 11.228 Kč představující zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, náklady zastoupení advokátem za dva úkony právní pomoci po 3.100 Kč (§ 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), tedy 6.200 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky) 600 Kč, 21% DPH ve výši 1.428 Kč, náklady celkem 11.228 Kč.

(69) O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jí v průběhu řízení v souvislosti s plněním povinností žádné náklady nevznikly a ani je nepožadovala.

P o u č e n í o o p r a v n ě m p r o s t ř e d k u

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 19. srpna 2015

Předsedkyně senátu
JUDr. Marie Trnková v.r.

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava